

Nr 39

Av herr Spetz, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 4, med förslag till lag om ändrad lydelse av punkt 6 av anvisningarna till 24 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 38 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts prop. nr 4 föreslås att vid undantag från schablontaxeringen av en- och tvåfamiljsfastigheter den s. k. tvåprocentregeln kompletteras med en regel om minimibelopp. Förslaget har väl närmast framkommit för att komma till rätta med den olikformiga beskattning som framkommer när ägaren sommartid uthyr hela eller del av sin bostad till sommargäster.

Frågan aktualiserades vid fjolårets riksdag genom motionerna I:422 och II:533. I sitt betänkande nr 24 med anledning av motionerna uttalade bevillningsutskottet bl. a.

Såvitt gäller uthyrning till sommargäster bör med hänsyn till *likformighet vid beskattningen* i princip gälla att de icke obetydliga merinkomster som tillföres fastighetsägaren genom sådant utnyttjande av fastigheten skall underkastas beskattning i den mån uthyrningen äger rum regelbundet och i icke allt för ringa omfattning.

Utskottet synes förbise att kravet på likformighet ovillkorligt skulle kräva att den i regel avsevärt mycket högre inkomsten av uthyrning till stadigvarande bostad beskattas efter samma regler. Detta är så mycket mera fallet som utskottet samtidigt erinrar om att regeln om schablontaxering gäller även om ytterligare något enstaka rum uthyres särskilt. Sådan uthyrning kan ske sporadiskt för längre eller kortare tid utan att påverka schablonregeln och utan hänsyn till storleken av hyresbeloppet. Sker uthyrningen till en sommargäst däremot gäller den s. k. tvåprocentregeln, som utskottet självt anser otillfredsställande när det gäller lägenhet i möblerat skick.

Grunden till svårigheterna vid taxeringen av dessa fastigheter är att taxeringsvärden och hyresvärden fastställs efter helt olika principer. Vid bestämmandet av taxeringsvärde skall hänsyn tas till försäljningsvärde, vilket påverkas bl. a. av byggnadens ålder. Hyresvärdet åter fastställs efter normer i förhållande till antalet rum, bekvämligheter m. m. Det berättigade kravet på likformighet kan icke tillgodoses utan att samtliga en- och tvåfamiljsfastigheter som huvudsakligen användes för bostadsändamål taxeras efter samma regler. Att i skattereglerna införa en ny spärr innebär i

verkligheten endast att gränsen flyttas. Olikformigheten, »orättvisan» i de fall gränsen överskrides blir endast så mycket större när t. ex. en sommarhyra av 1 300 kr., varav endast en del är hänförligt till fastigheten, medför en högre skatt än om en lägenhet i fastigheten uthyrs stadigvarande för 1 500 kr. och ett rum för 500 kr., sammanlagt 2 000 kr., vartill kommer ett extra avdrag av 200 kr.

En faktor som ytterligare understryker kravet på likformig taxering är att sommaruthyrning ofta kan växla från år till år. Efter att under några år hyrt ut till sommargäster och taxerats på vanligt sätt upphör fastighetsägaren av ett eller annat skäl med uthyrningen och kräver taxering efter schablonen. Efter ytterligare några år, kanske i samband med en planerad reparation, börjar han ånyo hyra ut till sommargäster.

Enda möjligheten att uppnå en rättvis och likformig taxering är uppenbarligen att jämställa alla en- och tvåfamiljsfastigheter, som används för bostadsändamål. Detta kan icke lämpligen ske på annat sätt än att schablonregeln får gälla utan undantag eller gränsdragningar, så snart det är fråga om fastighet som regelmässigt användes som stadigvarande bostad antingen för ägaren eller för uthyrning.

Det vill synas som om den enda ändring i lagtexten som krävs härför är att orden »fastighet som under somrarna brukar uthyras till sommargäster men i övrigt bebos av ägaren» utgår ur anvisningarna till 24 § KL.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte med avslag på Kungl. Maj:ts förvarande proposition besluta att anvisningarna till 24 §, punkt 6, tredje stycket kommunalskattelagen skall erhålla följande lydelse: »Från tillämpningen . . . , undantagna exempelvis . . . sommarstugor som . . . fastighetens taxeringsvärde.»

Stockholm den 18 januari 1961

Gunnar Spetz